

Verlanggen

• door Gerard Hoddenbagh

‘Ik zocht mijn zielsbeminde; ik zocht hem, maar ik vond hem niet’ (Hooglied 3:1). ‘...daar vond ik mijn zielsbeminde. Ik greep hem vast en wilde hem niet loslaten’ (Hooglied 3:4). Al vanouds wordt het boek Hooglied gelezen als een illustratie van de wederzijdse liefde die er is tussen de Heer Jezus en zijn geliefde(n). Onze individuele verbondenheid met de Heer kunnen we op twee manieren bekijken. Allereerst is er sprake van onze positie in Christus en vervolgens de beleving ervan in het leven van elke dag.

Onze positie

Wat de positie van een wedergeboren christen betreft, mogen we weten dat die onveranderlijk is. We staan op een vast fundament. We zijn gerechtvaardigd op grond van geloof en hebben vrede met God (Rm5:1,2). U en ik zijn begenadigd of aangenaam gemaakt in de Geliefde (Ef1:6). We zijn bekleed, omhuld met Hem (Gl3:27; Ko3:9). Niets en niemand kan dit van ons afnemen. Zoals Hij is, zijn ook wij. In zijn eerste brief zegt Johannes het zo: 'Hierin is de liefde bij ons volmaakt (...), dat zoals Hij is – dus niet zoals Hij was – ook wij zijn in deze wereld' (1Jh4:17).

En zo goed als Hij niet van zijn plaats aan Gods rechterhand kan worden weggerukt, kunnen wij niet daarvan worden verwijderd. Ons leven is 'met Christus verborgen in God' (Ko3:3). Een zekerder plaats is er niet. Ik herhaal het nog eens met andere woorden: we zijn bekwaam gemaakt of geschikt gemaakt om 'deel te hebben aan het erfdeel van de heiligen in het licht' (Ko1:12).

De meest ervaren en rijpe gelovige is wat zijn positie betreft niet dichter bij God dan een pas bekeerde. Beiden zijn even geschikt voor de hemel krachtens het werk van de Heer Jezus. Er is geen enkel

onderscheid. Dat geeft rust, zoals een lied zegt: 'Hij in Wie God Zelf kan rusten, is het rustpunt ook voor mij'.

We zijn niet 'nabij gekomen' (Ef2:13) door toewijding, discipelschap, Bijbelstudie, getuigen, trouw of een intens gebedsleven – om maar wat 'verdiensten' te noemen – maar door het bloed van Christus.

Zoals een oud lied zegt:

Niets, o Heer, dan uw genade, niets, Heer Jezus, dan uw bloed dat mij reinigde van 't kwade, troost en heiligt mijn gemoed.
(Lied 141 uit Bundel Geestelijke liederen)

Of zoals een nieuw lied zegt:

Door uw genade Vader, mogen wij hier binnengaan.
Niet door rechtvaardige daden, maar door het bloed van het Lam.
U roept ons in uw nabijheid en dankzij uw Zoon,
dankzij het bloed dat ons vrijpleit, komen wij voor uw troon.
(Lied 369 uit Opwekking)

Het is dus uit genade, gratis. We mogen vrij drinken uit die bron. God ziet het volbrachte werk van zijn Zoon en op grond daarvan ziet Hij allen die geloven gerechtvaardigd, geheiligd, begenadigd, aangenaam gemaakt, geschikt gemaakt, verzoend en verzegeld. Dat is onze positie.

Onze beleving

Vanuit die positie die onveranderlijk is en blijft, willen we nu ook beleven wat we hebben. En dan kan het soms zo zijn dat we de woorden van de bruid uit Hooglied tot onze eigen woorden maken:

'Ik zocht mijn zielsbeminde; ik zocht hem, maar ik vond hem niet' (3:1). In onze positie is niets veranderd, maar in onze ervaring wel. Dit kan verschillende oorzaken hebben. Er is binnen het bestek van dit artikel geen ruimte om daar op in te gaan. We nemen echter geen genoegen met onze positie, maar willen natuurlijk ook ervaren wat het betekent om met de Heer te leven. Kortom, we gaan op zoek naar Hem.

Stel u een jong stel voor dat net getrouwd is. Ze nemen het trouwboekje mee naar huis maar hebben vervolgens geen enkel verlangen om het huwelijk intens te beleven en ervan te genieten. De gedachte alleen al. Zo wil je toch

niet getrouwd zijn. Zo'n geloofsleven willen wij toch niet. Wie is Jezus voor mij? Wat betekent die innige verbondenheid voor mij? Wat doe ik eraan als die bekoeld is? Wij willen onze positionele verbondenheid toch ook beleven. En daarover gaat het boek Hooglied. Er is natuurlijk wel verschil met ons. In Hooglied is sprake van twee mensen van vlees en bloed die elkaar konden horen, zien, voelen, kortom met alle zintuigen van elkaar genieten. Wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen (2Ko5:7). Het is daarom niet zichtbaar, tastbaar. Petrus zegt: 'Hoewel u Hem niet hebt gezien, hebt u Hem lief; hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich in Hem met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde' (1Pt1:8). In onze dagelijkse ervaring kunnen we de Heer kwijt zijn. We gaan dan op zoek en rusten niet voordat we Hem gevonden hebben. Er is een intens verlangen naar Hem waarvoor alles en iedereen moet wijken. Misschien dat we alles even moeten afsluiten. De deur van onze binnenkamer, het internet (incl. Facebook), de tv, de radio, de smartphone (incl. Twitter). Soms is het nodig de stilte op te zoeken of te vasten. We willen ons christenleven niet laten bestaan uit wat we doen, maar we willen zijn stem horen die zegt: 'Zie, gij zijt schoon, mijn liefste, o, gij

zijt schoon' (Hl4:1). We willen die innige verbondenheid ervaren. Wat de dauw is voor het veld, wat het brood is voor de hongerige, het water voor de dorstige, de wijn voor de bedroefde, melk voor de zwakke, is Hij voor ons. We willen Hem horen zeggen: 'Sta toch op, mijn liefste, mijn schone, en kom' (2:10). We willen in zijn schaduw zitten (2:3). We willen Hem proeven: 'Zoet is zijn vrucht voor mijn verhemelte' (2:3). En als we Hem gevonden hebben, grijpen we Hem vast en willen we Hem niet meer loslaten (3:4). We zeggen dan zoals Jakob: 'Ik laat U niet gaan tenzij Gij mij zegent' (Gn32:26).

Zoals een oud lied zegt:

Ik ben uw, en U bent mijn,

liefde heeft ons vast verbonden.

In Gods ogen ben ik rein,

want uw bloed bedekt mijn zonden.

Rust en vreë geniet ik nu,

lieve Jezus, steeds in U.

(lied 78 uit de bundel Geestelijke liederen)

Of zoals een nieuw lied zegt:

Meer dan rijkdom, meer dan macht,

meer dan schoonheid van sterren in de nacht,

meer dan wijsheid die deze wereld kent,

is het waard te weten Wie U bent.

(Lied 544 uit Opwekking)

